

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-01-05)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-01-05)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 162. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010161.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 5. Januar 1863.

Skulde det virkelig være i sin Orden, om jeg i Aften sendte Dem et lille Budskab? Og hvorom? Maaskee De er saa galant at mene, at et Budskab om ingenting dog altid er et Budskab; i Tro til denne min Ubeskedenhed sender jeg Dem altsaa et Par Ord. Jeg har i Dag ret været en Bendemaske; i Eftermiddag var jeg hos Treschow, der i den Grad var vel stemt imod mig, at han indbød mig til at reise med ham i Sommer til Stockholm. Jeg svarede, at naar mine tre Pigebørn var vel gifte og forsørgede, da vilde jeg modtage hans Indbydelse; indtil da havde jeg ingen Tid til slige Udflugter. Derfra gik jeg til Martensens. Veiret var saa skjønt, at Hans² og jeg bleve enige om, at det kunde ikke være saa galt at gaae ud i Bosenvænget for at see Huset i Maanebelysning. Vi udførte imidlertid s. 163 ikke denne gode Idee, men gik peent hjem; ja, det er ikke saa vanskeligt at faae gode Ideer, men at udføre disse des vanskeligere.

I Nat laae jeg virkelig og phantaserede om Hjorten, og i Morges synes mig, at det heele Indlæg i Sagen stod tydeligt for mig, men Dagens Travlhed og Adspredelser have nu adspredt alle mine Tanker, saa at jeg næppe erindrer en Eneste af de Mange, der i Sengen forekom mig sublime og fortræffelige.¹ Om de atter vil vende tilbage, bliver Spørgs-maalet, og vende de tilbage, vise de sig maaskee i et heelt modsat Lys; saa meget erindrer jeg nok, at jeg var „frygtelig“.

Jeg har været ganske qvik i Dag. I Formiddags var Martensen hos mig for at tale ene med mig i det nye Aar, og hans Ønske blev opfyldt, vi vare e n e. Af ham erfarede jeg, at De igaar havde været hos ham, atter som Velgjør-rer mod Enken og de Faderløse. De er rigtignok en trofast Ven!

Maanen skinner saa deiligt ind til mig ad Vinduet, Stjernerne glimrer paa Himlen, Kattene skrige i Haven under deres Elskovs-Eventyr, i min Stue er det blevet koldt, og Klokken slaar 12, saaledes tyder Alt paa Nat og Sengetid. I Morgen skal jeg paa Prøve og vil derfor nu see at komme til Ro haabende paa god Søvn og gode Drømme. Godnat!

Deres hengivne
Veninde Johanne.